

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 8.—Núm. 358.—Dissapte 22 de Juny de 1907

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÁ

CAMÍ DEL TRIOMF

L'èxit conseguit per l'acció parlamentaria de la Solidaritat Catalana, ha sigut immens, colossal. No podem saber encara lo que dirà en Maura al Congrés, però per les llurs manifestacions al Senat contestant a l'Abadal, y pels conceptes emesos per en Canalejas y l'Alvarez, representants llegitims de la vella mentalitat política espanyola, no cal sisquera esperarho pera formar concepte. Lo problema catalá s'ha plantejat ab tota sa extensió, ab tota serenitat, sens ombra de misteri y de reserva. Y contra's fets innegables, contra l'argumentació contuident y aclaparadora dels escullits per Catalunya, no mes s'hi oponen paraules, lirismes, frases buides de sentit, recels mentidors d'ànimes escéptiques y d'esperits pessimistes.

Són los vensuts d'ahir, los fracassats de sempre, los inútils peral bé d'Espanya's qui, a falta d'arguments, criden y esvaloten al Congrés contra la Solidaritat Catalana. Ficsèushi. Parlaren los diputats catalans, l'un darrera l'altre, y no's produí una sola protesta. Afirmacions virils, acusacions tremedes, feis positius, reclamacions justificadíssimes, protestes rahnades, anaven cayent damunt de tots los governs de que en Maura y's seus són continuadors. Y la majoria conservadora junta ab les ridicles forces que en Canalejas comanda, aguantaven lo xáfech ab esporugiment infantil, ab sorpresa manifesta, no per l'oratoria brillant, sinó per la veritat que resplandia en les paraules dels representants de la nova idea.

Moments hi hagué que l'emoció més intensa's feu mestressa de la Cambra, y diputats y ministres, president y públich, restaren muts, rosegant en silenci l'amargantor de la vergonya. Qui protestá, qui s'aixecá a contradir a n'en Maciá quan feu rebote per la cara dels governants la llur cobardia per no haver impedit una guerra que havia d'acabar per fòrça ab una derrota oprobiosa? Qui l'increpá quan digué que si s'hagués presentat com a militar candidat pel partit més funest pera Espanya, en lloc d'esser insultat y vilipendiad com ara, hauria sigut festejat y felicitat? Ningú. Les acusacions anaven dretes, roentes, certeres: per això quedaren incontestades.

Ha sigut necessari que parlés en Canalejas dient que la Solidaritat estava dominada pel clero y censurés al Sr. Salmerón perquè ab son discurs ha contribuit a portar la guerra dintre del partit liberal y del republicà y assegura la permanència dels conservadors en lo poder, pera que la majoria maurista, tan gelosa dels llurs sentiments catòlichs, tan contraria apparent als liberals, tan afectada per son amor a la monarquia, rompés a aplaudir y's desfés en un seguit d'ovacions. Ha sigut necessari que s'aixequés en Melquiades Alvarez y negués l'història—ja's vèu prou bé que a n'aquest home l'història li fa nosa!—pera que l'únich partit que dins l'actual règim vol sostenir en una o altre forma's principis tradicionals, sortis de mare y comensés a cridar pels passadissos del Congrés: *Viva Espanya!*

Oh, quin espectacle més hermos! Com vé això a confirmar y a afiansar l'èxit indiscutible de la Solidaritat Catalana!

Perquè s'ha de tenir en compte que l'Alvarez y en Canalejas, encara no fà quinze dies, no s'estaven de dir que'l problema que la So idaritat anava a plantejar, no l'havien estudiat, lo desconeixien. Y ara, tot just apagades les darreres paraules de l'últim grandiloquent discurs d'en Salmerón, ja no cal que estudiïn més, no cal que's trenquin lo cap: ab quatre llochs comuns y altres tants disbarats amanits ab farbalans de retòrica estantissa, ja'n tenen prou pera dirhi la seva. Y la seva, es que

en Maura no's deixi imposar pel moviment solidari, que no tranzigeixi, que no fassi cap concessió, que's mostri enemich implacable de les aspiracions de Catalunya. ¿Cóm, d'altre manera, podrien viure un dia més les colles polítiques que fins avui han gaudit de l'usdefruit d'Espanya?

Hem d'ésser sincers y parlar ab claretat. Segons lo nostre lleal parer, la Solidaritat, ni a Catalunya ni les demés nacionalitats espanyoles pot arribar a triomfar, si abans no mostra als ulls de tothom, la complerta, l'absoluta y total oposició que hi há entre ella y la política a l'us, la que ha causat l'enfonzament y'l desprestigi moral y material de l'Estat. Los partits vells yls homes que's representen, no la poden capir ni la portarien a terme l'idea de l'Espanya nova, tal com la explicá en Puig y Cadafalch, una a l'exterior, varia y fortia en sa constitució interna....

Per això entenem que'l més gran triomf que pot conseguir la Solidaritat en los moments actuals, consisteix en que'l partit històrich, y principalment los del torn pacífich, la rebutjin y s'apartin d'ella. Després de l'èxit conseguit a les Corts, regonugut pels propis adversaris, ¿volèu una situació més desembrassada pera anar a les demés regions a predicarhi la bona nova?

Cal no sols dirho sinó demostrarho que no'n dirigim pas als polítichs espanyols, que'n dirigim a Espanya.

P. MONCADA.

21 Juny 907.

"La marcha de Cádiz"

Llegim que a l'acabar lo passat dijous la sessió del Congrés en la que parlaren en Canalejas y en Melquiades Alvarez, los passadissos y saló de conferencies, s'ompliren de diputats, senadors y periodistes.

L'esferescencia que regnava era extraordinaria y en tots los grups se comentava la sessió, llurs incidents y frases.

A l'aparéixer lo senyor Melquiades Alvarez, resoná una salva d'aplaudiments yls diputats ministerials y demòcrates, entre'l's qui estaven confosos en Millán Astray, quefe de policia, y alguns agents d'orde públich, cridaren:

Viva Espanya!

No trobem manera mellor de comentar aquest fet que reproduint lo següent fragment del discurs que pronunciá pochs dies abans al Congrés l'Amadeu Hurado. Deya aquest eloquent diputat solidari:

«Yo recuerdo que el día de las elecciones generales en Barcelona, un funcionario que lleva ya algunos años de residencia allí, cuando se enteró del triunfo de la Solidaridad catalana é iban voceándose por las calles los vendedores de periódicos, reunio á toda su familia, y poniendo sus manos temblorosas sobre el teclado de un piano, rompió a tocar la Marcha real, mientras toda su familia gritaba a coro *viva Espanya!* Y aquel buen señor, se asomaba de vez en cuando á las ventanas de su casa, esperando a las turbas desenfrenadas, ebrias de entusiasmo, que debían correr por las cales dando gritos de muerte contra lo que representaba su vida. Y las turbas no venian. La ciudad, la gran ciudad, que había dado aquel alto ejemplo de civildad, reposaba tranquila y serenamente, preparándose para un nuevo trabajo. El pobre funcionario que veia morir su mundo artificioso en que á costa de tanto afán había levantado su propia existencia, juntaba todas sus energías para vincular en él la representación de la Patria, concediéndole el único esfuerzo que podía, el único que había podido darle en su vida, un grito estéril hendiendo los

aires, mientras el pueblo, preparando su trabajo, no gritaba, porque el rumor de su trabajo es el mejor canto a la Patria, y no tiene que cantarla, si cumple el deber de construirla. Este hecho, que tiene poca importancia para ser referido, tiene la alta representación de un símbolo.

Vosotros tambén, al ver que este mundo artificioso se cuartera, ireis tal vez, y si no vosotros, los que os secundan desde otros partidos afectos al régimen, ireis por el mundo tratando de adormecer las energías populares con estos cantos infecundos a la Patria. Nosotros continuaremos trabajando, como hemos trabajado hasta hoy, para constituirla.»

Segurament per això en Salmerón, en lo mateix Saló de conferencies y devant dels crits dels demòcrates, conservadors y policies, deya als Diputats solidaris:

—Deixeulos estar y que cridin. Nosaltres realisarem la nostra obra.

CATALUNYA A VALENCIA

Pera conmemorar lo segón centenari de l'abolició dels furs, privilegis, usos y costums de Valencia y Aragó decretats per Felip V lo dia 29 de Juny de 1907, lo Centre Nacionalista Republicà de Barcelona ha tingut la bona pensada de fer una excursió a la ciutat de Turia, de conformitat ab les condicions que més avall s'expressen.

Objecte de l'excursió

Representants de totes les entitats autonomistes de Catalunya anirán a Valencia pera conmemorar l'aniversari de la pèrdua de les llibertats valencianes y la celebració de la 1.ª Assamblea Regionalista, fent ofrena a la ciutat d'un recort artístich y repartint gratuitament una nombrosa tirada del folleto en que hi figuraran articles originals dels primers escriptors de Catalunya, seguint una llista completa, ab datos estadístichs, de totes les societats que en una o altra forma fan campanya Nacionalista.

Forma del viatge

S'ha fletat lo magnífich trasatlàntich de la casa Folch y Companyia *'Brasileño'*, de 6.000 tonelades, que reuneix totes les condicions possibles pera portar cómodament 1.000 passatgers.

Tots tindrán la seva llitera numerada pera passar les tres nits que serán fòrta de Catalunya: sortida, estada a Valencia y tornada.

Lo vapor sortirà'l dia 28 del corrent, de 6 a 7 de la tarde, pera arribar a Valencia'l 29, de 10 a 11 del matí, y retorn a les mateixes hores los dies 30 y 1.er de juliol.

Import del passatge en classe general, inclosa la manutenció a bordo durant lo viatge: **24 pessetes.**

**

Es d'interès, pera que resulti esplèndida l'expedició, que totes les societats portin sa respectiva bandera, senyera o estandart.

Les fogueres de Sant Joan

Capellades.—Los nacionalistes d'aquesta vila, punt hont s'iniciá l'idea dels fochs, a les nou en punt de la revetlla de Sant Joan, calarán una grandiosa foguera al cim de Miramar, desde quin lloch s'oviren molt bé les comarques del Noya, Panadès, Segarra y Pla del Llobregat.

Tot lo poble en massa acudirà al cim del susdit Miramar, hont se recitarán hermoses poesies y's cantarán cansons patriòtiques mentres duri la colossal foguera.

Castellar del Vallès.—En aquesta vila s'encendrà la foguera en lo Puig de la Creu, essent gran l'entusiasme que regne entre l'element catalanista, entusiasme que permet augurar un èxit ben falquier per la festa patriòtica.

Inaugurantse les ballades en la revetlla de Sant Joan, per primera vegada a Castellar se ballarán sardanes, essent moltes les noyes que pera poguerse lluir ja aprenen de puntejar la nostre dansa nacional.

En la foguerada's cremarà una pila de quaranta faixines de gabella,

Aiguafreda.—Los regionalistes d'aquesta vila, secundant l'idea de les foguerades patriòtiques, anirán la revetlla de Sant Joan a encendren una en la serra més alta de Berti, nomenada Puig-fret, desde hont se veuen les ciutats de Barcelona y Vich.

La Garriga.—Los patriotes d'aquesta població encendrán la seva foguerada en lo turó de Tagamanent.

Pla de Cabra.—En lo replà de Sant Ramón s'hi encendrá la revetlla de Sant Joan una grandiosa foguera, que podrà ésser vista desde tot lo Camp, la Conca, la Segarra, la Brufaganya, lo Montserrat y fins de les estribacions de les muntanyes pirenencques.

Ab potentes bengales y coets los catalanistes del Plà's donarán la senyal d'encendre les fogueres ab los catalanistes de Valls, los quals, com dièm, l'encendrán al puig de Miramar.

Sabadell.—Lo diari nacionalista d'aquesta ciutat *'Acció Catalana'*, ha acordat també adherirse a l'idea d'encendre fochs en les muntanyes de Catalunya per la revetlla de Sant Joan. A dit efecte, la Redacció del diari, acompañada d'altres entitats sabadellenques y del Club Montanyenc de Barcelona, encendrà un gran foch en un dels pichs més enlairats de la muntanya de Sant Llorens del Munt.

Per sa part, lo Club Montanyenc de nostre ciutat fa avinent als socis y no socis que desitgin concórrer a n'aquest acte, que assisteixin a la sessió preparatoria que tindrà lloch lo dijous, dia 20, a les deu de la nit, en son hostatge social, Portaferrisa, 28, principal.

Castellar den Huc.—L'Atenèu Català Gracienc nos comunica que l'antic soci d'aquesta entitat, senyor Ferrer Ganduxer, en representació de la mateixa y junt ab la Junta Solidaria de Castellar den Huc, han determinat per la revetlla de Sant Joan d'enguany, encendre una foguera en lo cim de Puig Llansada (2.406 metres), ab vistes a Puigcerdà y Cerdanya, ensemeps que ab lo Montseny y Tibidabo.

Canigó.—Posats d'acord lo bisbe de Perpinyà, senyor Carselade del Pont, ab la Secció del Canigó del Club Alpí Francès cuidaran d'encendre una foguera, la revetlla de Sant Joan, en lo Puig Barbet. L'intent no deixa d'offerir perill per trobar-se encara en aquests dies coberts de neu aquells cimalls, conseqüència d'haver sigut abundoses com may enguany les nevades.

Viladrau.—Los autonomistes d'aquest poble han resolt associarse a la manifestació de germanor de la vesprada de Sant Joan, encenent una foguera en l'alteró cim de Matagalls.

Castellnou de Bages.—Alguns catalanistes d'aquesta encontrada han escullit lo pich del Serrat de les Florestes, pera abrandarhi un gran munt de llenya la nit dels fochs.

Torreubó.—En lo cim den Montal de les muntanyes nomenades «Tres Turrons»,

sobre Torrenbó y Caldetes se n'encendrá un de mitja hora, que per l'alsaria d'aquell puig (700 metres) y dominar la Costa de Llevant serà vist de tota la comarca amén de Mallorca, Montjuich, Montserrat, Montnegre, Montseny, Montsoliu, etc., etc.

Serras del Tibidabo.—La Secció permanent de propaganda autonomista del Centre Autonomista de Dependents del Comerç y de la Industria, respondent a la crida feta per *La Veu de Capellades* ha organitzat, pera la revetlla de Sant Joan, una foguera, al turó de la «Alsina d'en Pasqual» situat al darrera del Tibidabo essent després d'aquest la muntanya més alta de la serralada.

Los socis que desitgin assistirhi podrán reunir-se en lo local del Centre.

Puigmal.—L'entitat capdal de l'excursionisme en nostra terra, lo Centre Excursionista de Catalunya, ha volgut associar-se a n'aquesta idea y desde'l cim més enlairat de nostra terra, de desde'l macís del majestuos Puigmal enllassarà aquestes manifestacions dels catalans d'una y altre banda del nostre Pirinèu.

Per portar a la pràctica aquesta iniciativa sabèm hi haver organitzada una excursió del Centre Excursionista, composta de gran nombre de sacis que passarà aquella nit al cim del Pnigmall, president—per dirlo així—aquestes manifestacions patriòtiques de nostra terra, desitjosa sempre d'exteriorizar los seus anhels y ls seus entusiasmes.

Vilassar de Mar.—La Junta de govern de l'Agrupació de Vilassar, adherida a l'Unió, acordà fer foguerada la vetlla de Sant Joan al turó de Burriac, típicament per sa forma, situat entre Cabrera y Argentona, y que s'ovira de quasi tota la Costa y regions del Vallès y Montseny.

Lo foch será a les nou.

Cabril.—Nos avisen de que ls catalans d'aquesta localitat farán lo seu foch en lo turó de Montcabré.

Cabrera.—Se tracta d'encendre una foguerada en la muntanya de Sant Joan, sobre Cabrera, pels autonomistes de dit poble.

Olot.—Los autonomistes d'Olot farán una gran foguerada, al crater del Monsacopa, la vigília de San Joan.

Se veurá de molts dels pobles de l'encontrada.

Igualada.—En lo cim de la tossa de Santa Marguerida de Montbui, lloch lo més ovirador de tota la comarca, los elements del Centre Autonomista d'aquesta ciutat, encendrán en la nit de Sant Joan una gran foguera.

Molts serán los socis que s'aplegaran a dit serrat pera donar la salutació més entusiasta a nostres germans de tot Catalunya, celebrant allí una festa íntima.

Pobla de Lillet.—Organizat per la comissió pobletana de Solidaritat, la revetlla de Sant Joan se fará un gran foch en la muntanya de Puig-Llansada, geganta de la província de Barcelona que's mira'l Mediterrani, Plana de Vich, Empordà, Segarra y Pla de Bages, resultant esser lo foch més enlairat de la província.

Sallent.—Lo Foment Català d'aquesta vila ha volgut associar-se a les fogueres de la revetlla de Sant Joan, y desde'l cim més alt de la muntanya del Cuguyó s'encendrá una de grandiosa.

Vendrell.—Segons noticies, el Centre Catalanista d'aquesta vila té'l projecte de encendren també una, que probablement s'instalará dalt de la muntanya de Masanyís.

Borges del Camp.—Los autonomistes d'aquest poble encendrán la seva foguera al cim de La Mola. Hi cremarán mes de 400 feixos de llenya; de manera que la foguera serà tan grandiosa que's podrá observar perfectament de Tarragona.

Sant Sadurní de Noya.—Lo lloch assenyalat per la foguerada patriòtica d'aquest poble, es lo castell de Subirats.

Valls.—S'ha escollit lo puig de Miramar pera que's catalanistes vallenches encenguin en ell una gran foguera la revetlla de Sant Joan.

Prats de Llusanés.—Los nacionalistes de Llusanés han determinat per la revetlla de Sant Joan encendre una gran fo-

guera en lo puig de Canta Corps, desde hont, y degut a sa gran alsaria, saludarán als seus germans del Pirinèu, Montseny, Sant Pere de Terrassa, Montserrat y Berga y gran part de la Segarra.

Martorell.—Lo Centre Regionalista «Doctor Robert» en plè's trasladarà'l dia 23, a les nou de la vetlla, al pich més alt d'aquesta vila nomenat «Roca dreta», pera encendre la patriòtica foguera, fent discursos alusius a l'acte'l president en Pere Vendrell y ls vis-secretari de l'Associació en Miquel Almirall.

Blanes.—Los nacionalistes d'aquesta vila, respondent a la crida dels companys de Capellades, la revetlla de Sant Joan, a l'hora senyalada, encendrán una gegantina foguera en la muntanya de Sant Joan, entre l'històrich castell y la blanca capella que s'aixequen en son cim. Pera tal objecte y ab lo si de que'l foch resulti lo més grandiós possible, s'ha obert una suscripció popular pera ls gastos de preparació. La foguera blanca podrá veures de casi tota la costa de Llevant y de les muntanyes de la Selva y Montseny.

Torelló.—«La Birretina Torellonera», a l'igual que l'any passat, la revetlla de Sant Joan farà una gran foguera en lo Puig de les Vinyes, secundant així la patriòtica iniciativa de *La Veu de Capellades*, que tant bona acullida ha obtingut en tot Catalunya.

Durant la foguerada, que serà grandiosa y alimentada ab feixines de teules, se cremarán molts fochs de bengala y s'engegarán una munió de coets.

Centelles.—Los nacionalistes d'aquesta població, la revetlla de Sant Joan, encendrán una foguera en lo cim de la muntanya «Puig-Segordí», entonantse, durant la crema, cansóns populars y patriòtiques.

Gelida.—En aquesta vila ls nacionalistes també volen secundar l'iniciativa dels companys de Capellades, cremant la revetlla de Sant Joan una grandiosa foguera en lo cim del Montcau, desde hont s'oviren los plans del Penadès y de Tarragona per un cantó, per l'altre les illes Mallorques y al devant lo grandiós Montserrat.

Masquefa.—L'Agrupació Catalanista de aquest poble y Junta de Solidaritat formada per individus de tots los bans polítics, té acordat encendre una gran foguera en lo punt més alt del terme conegut per «La Serra de la Pleta» en la revetlla de Sant Joan, a les deu en punt, com va ferho també ja l'any passat.

Arenys de Mar.—En lo pich de la Pietat, proper al mar, los catalanistes de aquesta població hi encendrán una gran foguerada, la qual se veurá de diversos indrets de la costa.

Palafrugell.—Un estol d'entusiastes joves nacionalistes d'aquesta vila, anirán la revetlla de Sant Joan a la muntanya de Sant Sebastià, en l'espai comprès entre l'ermita y la farola, hont encendrán una altissima foguera, ab la qual saludarán a tots los demés companys de l'encontrada.

Esplugues de Francolí.—L'Associació catalana «Clam» d'aquesta vila encendrá una gran foguera a les nou del vespre de la revetlla de Sant Joan.

Es probable que sigui en lo turó anomenat «Pilar de les Forques», que domina gran part de la Conca de Barberà.

Tárraga.—La Lliga Catalanista d'Urgell y La Segarra ha acordat també fer una gran foguera al cim de la muntanya de Sant Eloi.

Molà.—Un aplech de vehins d'aquesta vila se proposen també fer un gran foch, al cim de la nomenada «Costa del Colegi» a uns 900 metres sobre'l mar, punt desde hont s'oviren les serralades del Montseny, Sant Llorenç de Munt y Montserrat.

Calaf.—Gran nombre de nacionalistes d'aquella localitat farán a les nou del vespre de demà un gran foch al cim de la Serra de Sant Sebastià, desde hont s'ovira gran part de Catalunya y tròs d'Aragó.

Mentre duri la foguera, l'orquestra de Prats del Rei tocarà l'Himne de la nostra terra y'l de la «Senyera Calafina».

Acabat lo foch, se fará un discurs alusiу a l'acte.

Tivissa.—S'encendrá foch a Fatxes.

Les Borges Blanques.—Un nombrós grupu d'autonomistes encendrá a les nou un gran foch en un dels pichs anomenats «Bessons», que per ésser lo més enlairat de l'encontrada permetrà que la foguera pugui ésser vista desde gaire bé tots los pobles de la Plana d'Urgell y part de La Segarra y de la província de Tarragona.

Mentre duri'l foch s'engegarán coets de magnesi.

Monistrol de Montserrat.—La «Serrallada de la Creu» ha sigut l'escullida pera encendrehi la foguera nacionalista.

La Garriga.—Més a més de la foguera y les grans bengales que s'encendràn al cim de Tagamanent, cosa ja anunciada, a dos quarts de deu se calerà foch en dit punt a una grossa cantitat de magnesium, quina resplandor blanca promet esser maravillosa.

Mora d'Ebre.—Hi haurà una gran foguera a Puig-Caballé.

Lo bagul de l'oncle Jaume

Anys enrera, pels pobles de la costa catalana s'estilava molt anàrsen cap Amèrica a fer fortuna y se n'hi feya dé fortuna, forsa vegades. Los emigrants, al marxar, no's despedian; no més deyan, a reveures. Avuy, la majoria se'n van y ja no tornan més; allavars no n'hi havia cap que se'n anés en aquesta forma tan trista y desesperadora; no existia l'emigrant del pare Verdaguer y d'en Vives, l'emigrant de les trassatlàntiques. Alegre y satisfet, s'embarcava en aixerit bergantí d'inflades veles, de casa catalana, catalá de construcció, de tripulació també catalana; un tròs després de nostra casa y llensat a la mar plé de joies y d'esperances; no'n sortia de Catalunya'l joveincel que abandonava la llar dels pares y al cap del viatge tornava a trobar gent de la terra y treballava ab fè, ab valor, ab entusiasme, bategant sempre'l seu cor a l'idea de tornarhi fet tot un *american*...

A voltes, passavan anys, molts anys y al poble, fins lo recor d'aquells viatgers s'esborraba—jo hi tenia un germà, un oncle o Cuba, però no hi ha hagut notícies—y alguna ànima piadosa resava una oració pel difunt probable que a vegades, a la mellor, apureixía ab les corresponents caixes de sucre reforsades ab les clàssiques tiretes de pell y bona munió de pesos.

A voltes, també, arribava la nova d'una defunció y ab ella venien quartos que alegraván la tristesa de la casa...

Quins temps aquells! Què díxosos!

Un tal Jaume, xicot de moltes ilusions, moltes energies, forsa barra y ben buida la butxaca, veyst que'l vell continent no oferia prou camp per atender de plè a plè totes ses ales, va empender lo gran viatge. Adéu mare, adéu germans y cap a Amèrica falta gent; arribà a l'Havana un dia que feya calor y plovia; uns amichs lo encabiren a la tenda de *tasajo* y després terra endins, endins, fins que va desapareixer, engolit, sens dupte, pels immensos xucladors que acaben ab tantes vides, lasses de lluitar, de fer probes o potser de fer lo mandra. En l'infinit se perderen ses petjades, com se perderen també en lo poble costaner de la terra catalana les vides de la mare y ls germans del nostre Jaume.

Nebots y nebodes no més restaven de l'emigrant Jaume, als qui la fortuna havia resultat molt avara; anaven passant la trista vida treballant per menjar y guardarse uns quants dinerons per la vellesa, desideratum que havien pogut alcanciar únicament un nebot y una neboda, fills del germà gran del Jaume. Claretas deya l'una y Jaumet l'altra; abdós casats y ab familia y estimantse.

Quan un dia, arriba la diligencia de Vilafranca y baixa un senyor vell, de color groguenç, ab patilletes, calses blanques y barret de jipi-jape, un *american*. La gent se'l guaitava, qui serà, qui no serà? Ningú'n donava rahó d'aquell *american*. Es clar; qui l'havia de coneixer al nostre Jaume després d'una centuria, ni ell tampoc als altres. Una vegada en terra l'*artipatge*, dos homes carregavan un bagul y una maleta, impedimenta única que portava'l foraster. Lo bagul pesava molt y prou ho senyalaven les grosses gotes de suor que regava l'home que'l portava. Lo senyor D. Jaime, tot sovint encarregava que tingüés conta a ensopregar y carrer avall caminava los tres, un carrer molt llarg y prim com molts del poble. A l'arribar a cal Jaumet, la comitiva's para ab gran esvahiment del Jaumet, la seva dòna y la canalla que asseguts a la porta de llur casa feyan la digestió del sopar que acabava de fer cap a les respectives panxes.

Los bastaixos deixan lo bagul a l'entrada y marxan. Lo Jaumet, sorprès, s'alsa y pregunta al foraster què vol; aquest no parla, mira, guaita, inspecciona y acaba per dir ab grans exclamacions: *Si, no m'han enganyat; es la mateixa casa; com si'l vegés al germà gran; fins la veu es la mateixa!* Que no'm coneixeu? Sembla mentida!

Lo Jaumet y sa muller comensan a escamarse y la brivalla mitj esporguïts s'amagan darrera la mare y'l menut arrenca a plorar escandalosament, creyent la darrera hora arribada.

—Bé; qui es vostè?—pregunta'l Jaumet.

—Noy; soch lo teu oncle, Jaumet; vina, vina als meus brassos. Quaranta cinc anys fòra d'Espanya!

Lo Jaumet, subjugat pel posat alegre y franco de l'oncle Jaume, no's fica en averiguacions y abrassa'l parent caigut dels núvols; la dòna també l'abreça y la canalla l'abreça. Un d'ells s'ampara de la maleta y un altre se'n puja demunt del bagul y dret comensa a picarhi de peus en senyal de benauransa.

—Te conte, nen; no fassis malbèl bagul; pobres de nosaltres! Quaranta cinc anys m'ha costat de penes y fatigues.

Lo Jaumet y la seva dòna reullen la prenda y una intensa satisfacció va entrant dins del pit como una flamarada de bescastar, de riqueses...

Lo noy gran prèn la paraula, dient:

—Pare; vaig avisar la tia Claretta que ha arribat l'oncle Jaume.

—Sí, noy, veshi;—contesta l'oncle Jaume.

Una llambregada dels esposos dóna a coneixer que l'idea del noy ha fet mal efecte. La Claretta es tan neboda com ells de l'oncle Jaume y qui sab si l'oncle s'estimarà més a n'ella... L'interès, lo vil interès ja menassa de desunir la parentela que, may, havia tingut una paraula més enllà de l'altra. Devant d'un bagul que conté, sens dupte, una fortuna, ja s'hi interposa l'ombra d'una germana.

—Que vol que'l pugem dalt aquest bagul, oncle?

—No; aniré a la fonda. No vull donar amohino; jo, com més amich, més clar; no m'agrada.

—Ca, oncle, de cap manera. Què diria la gent? Pugi, pugi, que's mudarà la roba y's rentarà; vostè es a casa, no'n caldrà d'altra.

Lo Jaumet carrega'l bagul y entra seguit de l'oncle Jaume.

—Caram! Què pesa!

—Sí, noy; si ho sapiguèssiu que portó? No hi ha res que fassi obrir més l'ull.

Si que's tenia de fer obrir forsa'l ulls, perquè'l Jaumet y la seva dòna tenían los llurs com prunes claudies; guaitaven lo bagul com volguento foradar d'una mirada.

—Que pendrà alguna cosa? Què té gana?

La neboda comensa a arreglar menjar per quatre y l'oncle Jaume s'asseu a taula y menja per quatre, y arriba tota acalorada la Claretta, que dóna una abrasada a l'oncle, deixant'l's pantalons blancs fets una llàstima. També l'ha vist lo bagul y se'n entera y vol l'oncle a casa.

Lo germà pretén tindrer lo dret de prioritat y l'oncle Jaume acaba per cedir y's queda a casa. La Claretta se'n entona ab la qua entre les carnes y la rabia al cos, mitj renyida ab lo germà y la cunyada que quedaven en possessió de l'oncle y del bagul, objecte de les generals ànsies.

—Fa obrir l'ull lo que hi ha aquí dins d'aquest bagul, Leocadia—diu lo Jaumet a la seva dòna.

—Quina sòrt havèm tingut! Has vist com se'l mirava la Claretta?

—Fuig dòna; si sembla mentida que siga tan interessada. Jo soch l'hereu.

—Y es clar que sí y, sobre tot, ella no té més que un fill y nosaltres....

—Sí, Jaumet, sí; fá obrir molt l'ull! Aquest bagul, probablement, ja no sortirà d'aquesta casa. Jo, soch home de poques

LO CAMP DE TARRAGONA

tota una setmana.

Han passat uns dies; la Claretia s'ha barrallat trenta vegades ab son germà i ja estan a mata-degolla. Mentrestant l'oncle endrapa, fuma, bêu, s'ha gasto y'l Jaumet paga, malgrat les protestes de l'oncle Jaume que s'ha arribat a enfadar forsa camins però sense posar-se la mà a la butxaca. Lo bagul continua sota'l llit, l'oncle no permet que's toqui, no's pot obrir y ja se comensa a fer llegendaris; es l'obsessió de tota la fami ia; fà obrir l'ull y es veu que l'obren; obren l'ull y obren la butxaca massa, massa, tant, que passats uns mesos, fugen los estalvis y'l Jaumet pert jorns y més jorns, unes vegades perquè l'oncle no's troba gaire bé, unes altres perquè l'acompanya a passejar, unes altres perquè té pò d'un robo car la Claretia hi té jurada qualche maifeta.....

Arriba la penuria, amparen quartos, la casa es empenyada; una vinyeta, també; les joyes de la Leocadia, la vescansi de la petita..... L'oncle Jaume continua menjant per quatre y dormint demunt del dixits bagul impenetrable fins que un dia, lo greix lo tapa y fa la darrera badallada.

Tornant del cementiri, lo Jaumet, la seva dòna y la Claretia, que havia fet mitges paus ab son germà a causa de promeses a canvi de diners per atipar l'oncle Jaume, se disposan a obrir lo bagul ajudats d'un fadri manyà que pica, pica. S'alsa la tapa y... apareix a la vista de la atribulada parentela la fortuna piramidal de l'oncle Jaume.

Era una xaringa!

L'oncle no's havia enganyat; res hi ha que fassi obrir tant l'ull com es una xaringa.

**

Oh! Llegidors que llegiu aquesta verídica història; pensieu, reflexionieu, recapaciteu y per demunt de tot escarmenteu en les persones dels desventurats nebots de l'oncle Jaume.

L'home interessat es digne de que pel seu camí s'hi travessi un oncle Jaume que l'esploti y'l corseguí y li regali després, per record, una xaringa.

DOCTOR PALAUET.

Comentaris

En Canalejas y Melquíades Alvarez han parlat!

La Solidaritat ha mort!

Visca la Solidaritat!

No'n estranyen los discursos d'aquests dos estadistes; son, senzillament, memorials a la presidència; abdós volen succeir a l'oncle Toni, posantse al lloc d'en Moret que, potser si, que trontolla; tant y tant farà'l tonto aquest bon home que acabarán per enviarlo al pati de l'ós, en lo qual no creguèu que hi perdi res ningú.

Les foguerades de Sant Joan serán en gran per tot Catalunya una mena de abrés de germanor entre totes les entranes de la terra. Dels Pirineus a l'Ebre no hi haurà solució de continuitat, com centinelles que arma al bràs vigilarán donantse'l crit d'alerta.

No hi haurà cap altura de les de renom que no cremi aquesta nit d'amor, ab lo qual tots los solidaris enviarán als quatre vents lo crit de pau y concordia que deu sempre existir entre els habitants d'un país civilitzat.

Sembla que l'expedició del catalans a la terra valenciana serà memorable y que té de donar bon fruit no'n cal tindrer cap dupte. Basta llegir los diaris lerrouixistes yls blanquistes, que ès lo mateix si fa no fa, per convencersen. Aquella sèrie d'insults y de paraules de mal gust no denotan més que por, molta por.

La Solidaritat entra dins Valencia, valenta y decidida y la terra valenciana es abonada, assaonada y ben conreuada pera que hi pugui creixer y granar les llevors que s'hi sembrin.

Poch a poch anirèm lluny; no cal duptarne y després vots serán trunfos.

En Mella s'ha esplicat com un home; ja ho ha dit que predicaria solidaritat per la Galicia y fins al cor de Castella y que hi farà adeptes, indubtablement perquè no hi ha terra més maltractada pel caciquisme com la terra castellana y mellova gent que aquella, tampoch. No's falta més que una bona empenta y si hi ha qui la sàpiga donar, la gent d'aquella terra farà bona feyna.

Ab lo temps a venir, les foguerades arriban prop de Madrid y la seva calor ferà suar als Maures, Morets y Alvarez, a la gent que són al candelero y que al comptes de donar llum, no més fuman.

Havèm sentit a dir qu'el pou del cap de l'Esplanada no dóna l'aigua que s'esperava, ab lo qual, potser, surtin aigualits los grans projectes que, *in mente*, acariciavan los nostres Pignatellis.

Es de sentir. Per are y tant nos tindrem de quedar en sech, esperant que plougi, convertits y molt nos temem que per *in eternum*, en uns altres israelites que's miraven al cel ab la boca badada a punt de donarli caixa al mannà que té de caure.

Mentrestant, ni canyeries, ni aigua, ni res y así se pasa la vida y así se viene la muerte... projectando.

L'altre nit, veyem representar *El milagro de la Virgen* y hi pensavem en la qüestió de l'aigua de Tarragona. Es un miracle lo que necessitem que's fassí y, francament, per fer miracles se necessiten sants y d'aquests no'n corran per aquí; deuen passar molt alts.

De totes maneres, no's pot dir del tot que aquí no se'n hagin fet de miracles y, si no, aquí tenim los propietaris. Aquests, antigament, tenien aigua, canonades, repartidores, bons o dolents... Avuy, no tenen res, y això no deixa de ser un miracle.

NOVES

Lo temps sembla que s'ha enfadat un poch yns amenassa de tant en tant ab uns trôns llunyans y ab uns núvols malcarats que no fan pas cara de gaire bons.

Ahir nos obsequiaren ab un fort xáfech, si bé durà poch. Aquest matí se'nblava que hi tornessim a ser, però'l sol ha esvait la nuvolada.

No per xo tenim lo temps prou segur y fóra de dòldrer que demà, la revetlla de Sant Joan que's nostres veïns acostumen a festejar pel camp y la ciutat la nit somnis, lo temps ho espatllés.

Ha mort en aquesta ciutat, la distingida y virtuosa senyoreta D.ª Assumpció Morera, germana del nostre bon amic lo coneigut Arquitecte D. Francesch.

Lo sentiment que produí en totes les classes socials la mort de la Sra. Morera quedà patentitzat en los actes de l'enterro y funeral, que resultaren veritables manifestacions de dol.

Rebi l'apesarada familia'l nostre pèsam més sincer.

Ha quedat oberta a l'Atenèu de Tarragona l'exposició dels treballs dels seus deixeples en lo darrer curs.

Cal parlarne llargament de l'esmentada exposició y no ho fem avuy per manca de lloc.

Regna forsa entusiasme entre l'element jove que ha fet causa comú ab los nacionalistes tarragonins, pera assistir a l'acte de la crema de la gran foguera que demà a la nit s'aixecarà en lo plà de la muntanya del «Llorito» y's calrà a les nou.

Com l'interès de molta gent es també gran per veurer les fogueres de les muntanyes veïnes y principalment la de la Mola que aixecarán los autonomistes de les Borges y Falset, la gentada que s'acoblarà en la muntanya del «Llorito» serà incomptable.

L'Ajuntament de Barcelona, per majoria de vots, inclouintse entre aquests lo de l'alcalde senyor Sanllehy, ha acordat enviar una delegació de la corporació municipal a les festes que Valencia solemnisca los dies 29 y 30 d'aquest mes ab l'assistència dels catalans que en nombre considerable d'entitats, corporacions y personalitats van a donar una abrazada de germanor a la terra d'Ausiàs March.

L'Ajuntament d'aquí... bò per are.

Avuy tindrà lloc en lo concorregut cinematogràfic del *'Patronato del Obrero'*, l'estrena de l'interessant pel·lícula *Sports moderns*, única que verament ha cridat l'atenció de molts amants d'aquesta mena d'espectacles.

Le clou de dita pel·lícula, consisteix en donar a coneixer al nomenat *Rey del patín*, verdadera maravilla en tan difícil sport, no dupertant obtindrà gran èxit.

Baix lo patronat de l'Excm. Ajuntament de Barcelona, s'ha anunciat un concurs de sardanistes y cobles empordanesos que tindrà lloc en la mateixa ciutat lo 30 del present mes a la Plaça de Toros Nova'l primer y al Palau de Belles Arte lo segon, abdós a les deu del matí.

Se concedeixen en cada concurs diferents premis en metàllich.

No publiquem les bases d'aquests concursos per sa excessiva extensió y per haver-les ja publicat tota la premsa catalana diaria.

Ha entrat en un periodo de mellora la senyoreta Josepha Anguela, professora de l'*Orfeó tarragoní*, en l'enfermetat que de tant lloc temps té sofrint.

Nos en alegram forsa y ab nosaltres la secció de senyores y l'*Orfeó*, ahont tanques simpaties hi té captades la senyoreta Anguela.

Ha prèss possessió del càrrec d'enginyer quefe d'obres públiques D. Sebastià Puig y Guansé, persona de qualitats relevantes y que anys enrera havia ja estat a Tarragona ab general satisfacció.

Tenim especial gust en saludarlo y desitjèm que la seva nova estada entre nosaltres li sia ben agradosa; aixís la província'n serà ben guanyadora que personnes com lo senyor Puig deixin sempre bon rastre darrera d'elles.

Sembla que l'Ajuntament està decidit en no deixar lo capital assumptu de les aigües y lograr per tots los medis un caudal major del que avuy disposa Tarragona.

Tant de bò que siga veritat tant bellesa, però llegint los extractes de les sessions municipals un queda tan entusiasmant que no sap com ferse passar l'entusiasme.

Fícsinse; en la sessió d'ahir, hi assistiren quatre regidors. Com si diguèssim, tres soldats y un capo. Yls altres 21 dirán vostès? Oh! aquests estudien!

En ocasió del 50 aniversari de la fundació dels coros de Clavé, s'han organitzat a Barcelona per la societat *Euterpe* fundada per en Clavé, unes grans festes en homenatge al gran patrici català que's celebraran en la capital barcelonina'l dia 29 del present mes.

Passen de 60 les societats chorals y orfeòns de Catalunya que han notificat a la Comissió Executiva la seva adhesió y comparsencia a l'Homenatge y al gran Festival.

L'*Orfeó tarragoní* vol també rendir tribut d'admiració a l'insigne poeta-musicista y a l'efecte ha acordat assistir-hi ab una bona colla d'orfeonistes juntament ab la seva esbelta *Senyera*. Aquests, que no baixaran d'una vintena sortirán lo dia de Sant Pere en lo primer tren pera arribar a Barcelona a les 8 del matí y en corporació anirán a salutar, precedits de la *Senyera* a la primera societat coral catalana fundada per En Clavé y d'allí al Homenatge.

Com no ha sigut possible assistir-hi tota la mssa corral com era l'intent de l'*Orfeó*, aquest no penderà part al *Gran Festival* ahont s'hi cantaràn diferents pesses de l'inmortat filàntrop.

La *Senyera* estarà després exposada en los balcons de la redacció de *El Poble Català*, plassa de Santa Agnès.

Ab motiu de la primera sortida de la *Senyera* de l'*Orfeó* y en obsequi y com a mostra d'agraiment pel concert donat darrerament als senyors socis protectors y families dels orfeonistes, aquests han decidit regalar unes hermoses llassades de seda, barrades les unes, roges y rosa les altres que engalanaran molt vistosament la *Senyera*.

Unes xamoses y belles senyores orfeonistes s'han ofert galanament a pintar la llassada present dels socis protectors y a brodar ricament la de les senyores.

Es molt probable que alguns particulars y entitats entusiastes admiradors de nostre primera institució musical tarragonina, segueixen l'exemple dels protectors y orfeonistes hi envii també pera la *Senyera* quicunca que altre cinta o llassada.

Felicitem de tot cor a l'*Orfeó* per sa iniciativa de volgut honorar al fundador dels cors catalans del que'n son ressò digníssim los actuals orfeonistes.

Tarragona que tanta admiració sent pel egregi patrici, restarà orgullosa y honora da sapiguent que una institució local rendirà tribut de veneració a l'inmortal Joseph Anselm Clavé, de memòria perdurable.

-Neurastenia.-Neurostèogeno Sugrañes.

Dissapte que vé's posarà a la venda *L'aplech de la sardana*, original del mestre Eussebi Guiteras, lletra d'en J. Sanxo y Farrerons, ab una elegant portada tricolor d'en Benet Velez.

Aquesta sardana ha sigut editada per la casa Mora de Barcelona, y's vendrà al preu de 1'50 pesetes.

Del president de la rondalla gallega *Ariños d'a miña terra* l'ilustrat general de l'Armada y distingit vallenç D. Andreu Comerma, havém rebut un B. L. M. salutantnos en nom de l'entitat regional que presideix y fennos sapiguer que aqueixa rondalla donarà un concert lo propòminent dijous, dia 27, a les nou de la nit, en el local de l'*Ateneo Tarragonense* de la Clase Obrera.

Agràim la finesa tinguda ab nosaltres per lo senyor Comerma y molt nos plau retornar atentament lo saludo que's dirigeix la rondalla gallega, desitjant que la seva curta estada en aquest bossi de terra catalana los siga ben agradosa y de profit perra estrenyer cada dia més fort lo llàs d'amor entre totes les regions germanes.

Benvinguts sien, donchs, los cantors gallegos.

TIP. DE FRANCESC SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

Guinea Espanyola

XOCOLATES y CAFÉS sens rival.—THE illegitim de la Xina.—**SUCRE** de classe superior y tallada de Sant Lluís.—**CACAO EN POLVO**.—**BOMBONS**.—**LICOR CAFÉ**.—**CREMA CACAO** y altres articles de classe superior.

Productes de cullita propria de l'hisenda MONTSERRAT de Fernando Pòo.

Se garanteix la pureza dels genres.

RAMBLA SANT JOAN, 49

Emulsió NADAL Mellor que Scott y si milars: Unica ab 80 per 100 oli bacallà tot assimilable. Usant oli sol, se tolera mal y perd vies intestinals. Reconstituyen nens, adults, vells; consunció, convalecències, clorosis, embaràs, lactancia, tos, tisis, escròfules, raquitismes, anèmia. Certificant ements doctors Col·legis Metges y Farmacèutichs.

MEDALLA DE PLATA

Xarop Hipofosfits NADAL Tònic reconstituent, estimulant. Hipofosfits cal, estricnina, ferro, manganès, quinina, sosa, cuasina, neurostínia (fòsforo orgànic), formiat sosa.—Anèmia cerebral, enfermetats medulars, astenia muscular; activa digestia, deté caducitat orgànica.

MEDALLA DE PLATA

Glimina NADAL Antidiabètic infalible de «Limas de mar». Demà neu literatura.

Major, 14.—TARRAGONA

CLÍNICA Y CONSULTORI
PERA LES ENFERMETATS DE LA DONA
Vies urinaries, Cirurgia operatoria y parts

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Polyclínica del Doctor Fargas y Metge de les Cases de Socors de Barcelona.

Consulta: De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, pobres, franca, dos dilluns, dimecres y dissaptes de 12 y mitja a 1 y mitja.

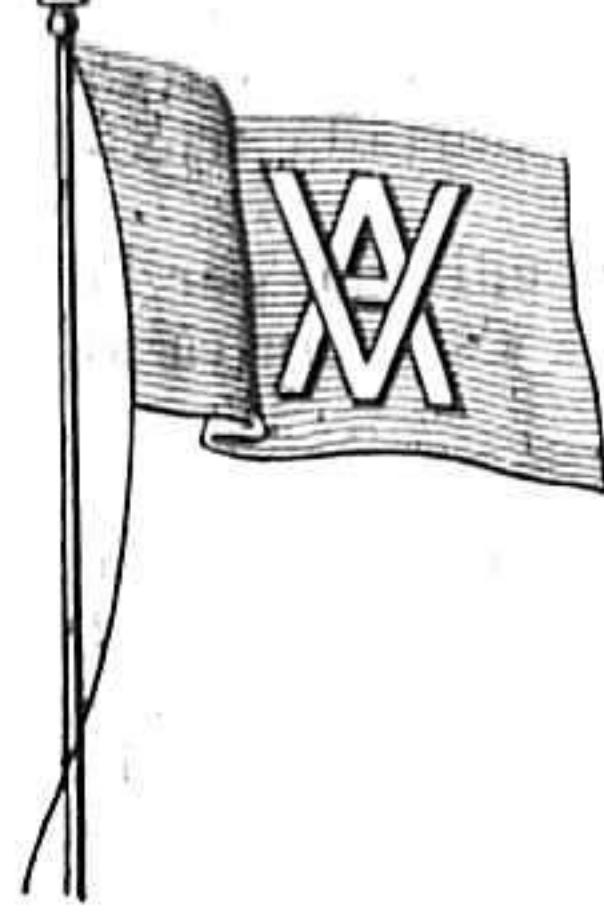
Rambla de Castellar, 31, principal

Tallers d'Arts Sumptuaries

—DE—
FRANCISCO CASANOVAS
SUCCESSOR DE FÉLIX RIBAS
Carretera de Castelló.—TARRAGONA

LÍNIA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y C. S. en C.

SEVILLA

pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almería, Málaga, Cádiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Villagarcia, Carril, Coruña, Ferrol, Gijón, Santander, Bilbao, Sant Sebastiá, Pasajes, Bayonne, Burdeos y Nantes.
Servey rápit eventual pera'l Nort d'Espanya, ab escala en los ports de Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Coruña y Santander.
S'expedeixen coneixements directes pera Ayamonte, ab trasbord en Huelva als vapors **La Activa**.
S'admet càrrega y passatgers a preus reduits.
Sortirà d'aquest port lo pròxim dijous lo magnífich vapor espanyol

CABO ORTEGAL

de 1.230 tonelades, admetent càrrega y passatgers pera'ls ports nomenats.
on son signatar i D. MARIAN PERES.

NEURASTENIES clorosis, debilitat general, anemia

se curen radicalment ab l'ús del
NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES
EN TOTES LES FARMACIES

Sucursal Lluís Trinchet

CASA FUNDADA EN 1885

Gran Premi en l'Exposició Universal de Chiago de 1893

Gran assortit en barrets y gorres.—Especialitat pera'l clero.—Birrep, a la Magistratura y Facultats.—Teressianas y rossos pera l'Eczèrcit.—Tricornis, l'Arma da.—Solideos y Bonets.

Taller: Carrer Sta Agnès 9, Barcelo a

28, Comte de Rius 28.- arragona

DR. SASTRE Y MARQUÉS HOSPITAL, 109.-BARCELONA

Pastilles calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.

Ví d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo meller dels tònic.

Sucré vermifruel del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.

Essència febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.

Dentíncina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los acci-

dents perilllosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'eviten tots sas malalties.

Pera tenir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

AYGUA NAF SE RRA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigus de semi-seda y cutó, de color inalterable y resisténcia tantíssima, que resisteix tota prova al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebòns, que ni Rafael ni Murillo los podrian fer mellor, aproposit per regalos; causan gran admiració. Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastòns, parassols de totas menes que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos.

Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibreria

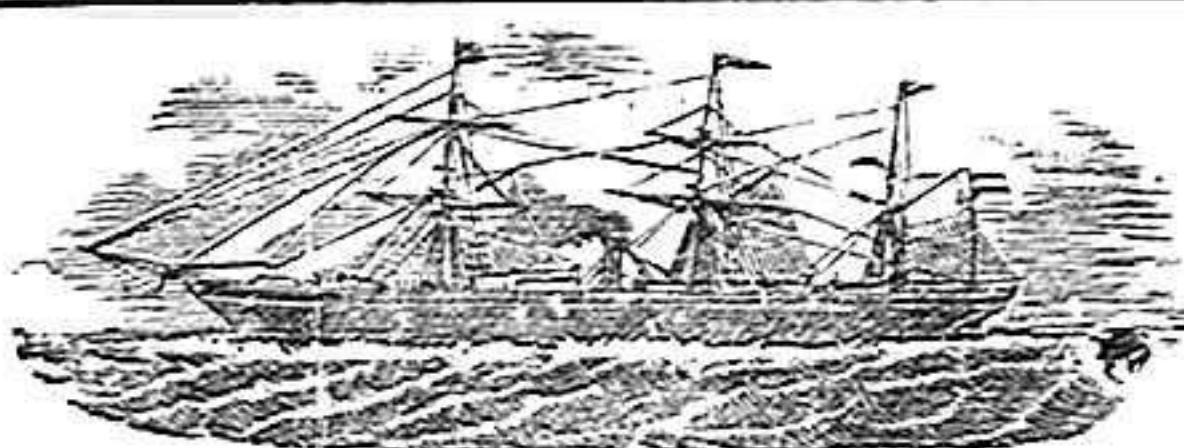
y Centre de suscripcions de D. Sadurní Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre.....	1'50 pta.
Fora.....	1'50 »
Extranjer.....	2'0 »
Número d'avuy.....	15 »

De venda en lo local de l'«Associació Catalana», carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anuncis a preus reduits

Serveys de la Companyia Trasatlàntica

Linia de Cuba y Méxic.—Lo dia 17 de Juny sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

ALFONSO XIII

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costaafirme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova-York, Cuba y Méxic.—Lo dia 26 de Juny sortirà de Barcelona, lo 28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

MONTEVIDEO

directament pera Nova York, Habana y Vera cruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Juny sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

MONSERRAT

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor tendre, fresca y esculida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.

A l'engrés importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra-Reus
A la menuda Farmacia del Centre.-Tarragona.-Demantar AYGUA NAF SERRA

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'about surt lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curacao, Puerto Cabello y La Guaya, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífic, pera quals ports admets passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinitat, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo dia 22 de Juny sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor

ALICANTE

directament pera Gènova, Port-Saïd, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo dia 23 de Juliol sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

P. DE SATRÚSTEGUI

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Linia de Canàries.—Lo 17 sortirà de Barcelona, lo 18 de Valencia, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVERDE

directament pera Tanger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera empender lo viatge de retorn, fent les escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Linia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Juliol sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

pera Fernando Poo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Linia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dijous, dimecres y divendres. Sortidas de Tanger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt cómodo y tracte esmerat, com lo acreditati en son dilatat servey. Rebaixas a familias. Preus convencionals pera camarots de luxe. Rebaixas pera passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expènen passatges pera tots los ports demón servits per líneas regulars. La empresa potassegurar las mercaderías que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlits d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30% per los en los nòlits de determinats articles, ab arreglo á lo estableit en la R. O. del Ministerio d'Agricultura, Industria y Comercio y Obras Públicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establecta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostruariis que li siguin entregats y de la colació dels articles, qual: venda, com ensaig, desigui fer los Exportadors.

Pera més informes dirigirse a son agent

D. EMILI BORRÀS